

שוב אליו עוד. לא נאמר ולא יסף שוב אליה, אלא היא לא יספה שוב אלי. מפלל שהוא מזמן ומחכה אימתי תשוב.

רבי יהודה אמר, בא וראה, זה שפתוב ביצקב (בראשית לב, כה) ויותר יצקב לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר. באותו זמן נתנה רשות לכל צבאות השמים לאותם השרים שהתמנו על המלכות, ונפרדו לשלט אלה על אלה, ונתנה רשות ושלטון לשר הגדול של אדם לשלט על האמות.

באותה שעה מה פתוב? ויותר יצקב לבדו, שעד כעת לא היו לו בגימין ולא אפוטרופוס בשמים. ויאבק איש עמו, זהו הוא סמאל, האדון של אדם, ורצה שינתן יצקב תחת שעבודו של אדם, ומשום הזכות הגדולה שהיתה ליצקב לא נתן בידו.

אמר רבי יהודה, באותה שעה התפנסו כל צבאות השמים, ורצו לטען עם סמאל בשביל יצקב. אמר הקדוש ברוך הוא: יצקב אינו צריך לשום אחד מפם, הרי זכותו שישטען עמו. מיד ויאבק איש עמו, טען עמו.

אמר רבי יודא, בא וראה מה פתוב בו, (בראשית כו) וירא פי לא יכול לו, שהיתה זכותו רבה, ולא יכל בטענתו לשעבד את יצקב תחת יד אדם. מיד ויגע בכף ירכו. אלו הם בני יוצאי ירכו.

באותה שעה נחלש יצקב ולא יכל לטען עמו, שפתוב ותקע כף ירף יצקב בהאבקו עמו, בטענתו עמו. ונתנה רשות לסמאל, בני יצקב תחת יד אדם, כל זמן שיעברו על התורה.

בנהי יצקב תחת יד אדם, כל זמן שיעברו על התורה.

לא נאמר ולא יסף שוב אליה, אלא היא לא יספה שוב אליו, מפלל שהוא מזומן ומחכה אימתי תשוב.

רבי יהודה אמר, תא חזי, האי דכתיב ביצקב (בראשית לב כה) ויותר יצקב לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר. ביה זימנא אתיהבת רשותא לכל חילי דשמיא, לאינון רברבין דאתמנון על מלכותא, ואתפרשו אלין לשלטאה על אלין, ואתיהבת רשותא ושולטנא לרברבא דאדם, לשלטאה על אומיאי.

ביה שעתא מה פתיב. ויותר יצקב לבדו, דעד כען לא הוו ליה בגימין ולא אפוטרופוס בשמיא.

ויאבק איש עמו, דין הוא סמאל, רבא דאדם. ובעא דיתיהב יצקב תחות שעבודא דאדם, ומשום זכותא רברבא דהוה ביצקב, לא אתיהיב בידיה.

אמר רבי יהודה, ביה שעתא אתפנשו כל חילא דשמיא, ובעו למיטען עם סמאל, בגיגיה דיצקב. אמר קודשא בריך הוא, לא איצטרין יצקב לשום חד מנכון, הא זכותיה דיטעון עמיה. מיד ויאבק איש עמו, טעין עמיה.

אמר רבי יודא, תא חזי, מה פתיב ביה. וירא פי לא יכול לו, דהוה סגיאה זכותיה, ולא יכיל בטענתיה לאשתעבדא יצקב תחות ידא דאדם. מיד ויגע בכף ירכו. אלין אינון בנהי נפקי ירכיה.

ביה שעתא אתחלש יצקב, ולא יכיל למטען עמיה, דכתיב ותקע כף ירף יצקב בהאבקו עמו, באטענותיה עמיה. ואתיהבת רשותא לסמאל, בנהי יצקב תחת ידא דאדם, כל זמן שיעברו על התורה.